

NIEZWYCZAJ (3) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); -ąj.

sg N niezwyczęj (2). ◇ A niezwyczęj (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. zwyczaj.

1. *Brak wprawy, przyzwyczajenia (2)* : gdyż tak żadney rzeczy trudney niemá/sz/ ktorey by niemogła wyprawić ludzka rada/ śmyślnieć ieść á dowcipne ludzkie przyrodzenie (ktho śie czuie) ku swoiey obronie [...] lecz nam iedná rzecz przekaża/ to ieść gnuśność á niezwyczęj *BielKron* 244.

Wyrażenie przyimkowe: »prze niezwyczęj« (1): A godzi śię yżeby [*młódź*] śię tak zbroiám przyzwyczajali/ yżeby im tak śpośobne á lekkie były/ iakoby ich włafne członki albo śzaty/ albo yżeby ich nieinaczezy iako członkow/ albo powśzednich śzat czaśu potrzeby vzywali/ iżeby prze niezwyczęj ciału zaden czieżar nie widzian był przidany. *KwiatKsiąź* N3.

~ [*Szereg: »prze pśochość, prze niezwyczęj«:* iáko nieośiadána śzkápá miece/ á ku żadney śye potrzebie niezeydzie prze pśochość/ prze niezwyczęj *LorichKosz* 18 (*Linde*).] ~

2. *Niezwykłość, bycie innym, odmiennym (1)* : Insolentia, insuetudo, res non consueta aut solita.
– Nie zwykłość, niezwyçzai. *Calep* 544a.

Cf [NIEZWYCZAJNOŚĆ], NIEZWYCZNOŚĆ, NIEZWYKŁOŚĆ, ZWYCZAJ

JB